Jag botar män

MEDELS HEMBEHANDLING.

Det är lika lätt och effektivt att underkasta sig behandling i sitt eget hem som på vårt kontor. Ni kan spara tid och pängar Ni får den bästa behandling. 25 års erfarenhet.

Fri undersökning.

Specialister på hårdnackade kroniska och nervsjukdomar.

Vi bota ont i ryggen, nedstämdhet, dåligt minne, förlust av livsmodet och annat, som hindrar eder i edert arbete. Botar även blodförgiftning, njur- och urinsyresjukdomar.

Fria läkarråd. Skriv efter bok och symptomschema, som sändes i omärkt kuvert.

Svenska talas och skrives.

Rimliga arvoden.

HINZE MEDICAL INSTITUTE

20 och 22 Washington Avenue, Minneapolis, Minn.

CHOICEST FRUITS

Direct from Grower to Consumer.

Tree-ripened, straight from B. C. orchards, all grown in the glorious sunchine of Summerland. May be had in season at fair prices by sending orders early and cutting out intermediate profits. Price list for Apples, Crab Apples, Cherries, Celery, Cucumbers, Cantaloupes, Melons, Spanish and other Onions, Pears, Plums, Peaches, Prones, Tomatoes, from

Professor W. T. BROAD, LL.B.
Fruit Specialist, Summerland, B. C.

Correspondence in English.

O. K. THOMASSEN

COMMISSIONER IN B. R. and issuer of MARRIAGE LICENSES - I och för provinsen Manitoba.

Utfärdar alla dokument, som användas inför domstol eller vartill edlig bekräftelse behöves.

Svenska Canada-Tidningens kontor
325 Logan ave.
Privat bostad: 483 Craig street.
Tel. Sh. 2216.

Urmakare och Juvelerare

Lämna ej eder klocka till lagning, förrän Ni får tag i fackmanna-urmakare. Vi reparera alla slags klockor och juvelerarsaker och garantera vårt arbete två år, och vi taga den lägsta betalningen i staden. Jag är säker, att ni blir vår kund, om ni endast en gång försöker oss. Vi sälja klockor och juvelerarsaker till de lägsta priser. Ni kan ej få klockor så billigt som hos oss. Om ni bor på landet och ni har svårt att få eder klocka lagad, sänd den till oss med post, och vi skola reparera klockan och sända den tillbaka per post. Och vi skola taga det lägsta möjliga pris. — Försök också

EDER EXPERT URMAKARE

H. GLOWATZ

234 Logan Ave., Winnipeg, Man.
(Hörnet Logan och King.)

Födoämnen skola vinna kriget.

Tjäna Edert land och Eder själv medels att producera födoämnen på västra Canadas bördiga slätter. Canadian Pacific Railway gör det lätt för Eder att börja Land $11 till $30 per acre, bevattnat land upp till $50. 20 år att betala. Lån att hjälpa settlare på bevattnat land. Erhåll fullständiga upplysningar och fri illustrerad litteratur från

ALLAN CAMERON, Gen'l Supt. C. P. R. Lands
947 1st St. East, Calgary.

— eller —

F. W. RUSSELL, Desk 31, Land Agent,
C. P. R. Winnipeg.

FREDA SIMONSON

Concert Pianist

and

Teacher of Pianoforte

Late pupil of Milan Sokoloff.
Studio, 522 Dominion Street,
Phone Sh. 3573.

VACKRA SILKESRESTER

för "Crazy Patchwork"

Ett mycket fint urval av sidenbitar av god storlek för att göra täcken, soffakuddar, dynor etc. Stort försökspaket endast 25c.; 5 paket för en dollar.

PEOPLES SPECIALTIES CO.
P. O. Box 1836 Winnipeg

JOHNSON

BAGGAGE TRANSFER
Phone Garry 244.
FLYTTNING UTFÖRES.
294 Park Street.
WINNIPEG MAN

KONSTGJORDA LEMMAR

införas tullfritt. SOLDATER och andra, som behöva dylika, böra skaffa sig de bästa som kunna erhållas.

De varken skava, överhetta eller suga änden av den avtagna lemmen.

JANINAS HJÄRTA

Av Marika Stjernstedt.

(Forts. från föreg. Nr.)

— Varför talar ni så, sade hon lågmält. Varför vill ni veta något om slanten på min kedja? Det är en bagatell, ingenting att tala om, ingenting romantiskt..... Era ord ljuder underliga för mig; kanske ser ni allt i livet lika fantastiskt, tänker jag, och jag tycker att ni är lycklig då och inte behöver något vidare — som människors förtroenden, vänlighet, sådant.

— Nej, sade Stefan, jag behöver ingenting vidare. Om ni befaller det är jag lycklig.

Men Janina skakade endast åter lätt på huvudet och sade därpå i en helt annan ton:

— Jag talade i dag om er med en dam — med fru de Grenaud.

— Om mig? och vad sa väl hon?

— Att ni hade så lätt för att glömma! Ja hon yttrade verkligen dessa ord. Hon sa att ni var mycket svag för kvinnor, jag tänkte hela tiden på det när vi satt där borta vid pianot, och jag misstrodde er. Jag kan inte tåla tanken på att bli utsatt för....

— För?

— Hur ska jag uttrycka det — för lätsad uppmärksamhet.

Han böjde ned huvudet och dolde några sekunder ansiktet i sina händer. Det var svårt att avgöra om han led eller om han kanske endast tyst skrattade. När han åter såg upp sade han enkelt:

— Jag har en gång varit förälskad i fru de Grenaud.

Det blev tyst. Från rummet intill bröt fru Sienkowskas stämma gällt in:

— Vad säger ni, är klockan så mycket? Jag måste genast hem.

Hastigt frågade Stefan.

— Säg, får jag komma igen varje onsdag? Janina nickade: ja gärna.

Snart därefter hade alla gästerna gått. Fastern och den gamla sällskapsdamen trippade omkring och lätsades göra i ordning efter de främmande, lyfte på småkuddar, makade stolar och petade ihop vissna blommor och papperslappar till en liten hög på bordet, vilken det nästa morgon låg städerskan att taga bort. De voro ytterligt nöjda med kvällen — en utomordentlig afton..... ja, när alla varit samlade kring bordet hade det nästan varit trångt. De berömde också fröknarna Wodzinski, ytterst behagliga unga flickor — så artiga! Fastern plockade in den överblivna konfekten i en bleckdosa och lät därvid behändigt några chokladpraliner glida ner i sin vida ficka; hon ämnade om en stund njuta dem till sin afton bön.

— Kära du, sade hon till den andra, har du nånsin sett en vuxen människa äta så mycket sötsaker som fru Sienkowska?

Janina slog igen flygelns lock och lade samman nothäftena. Vid platsen där Stefan suttit låg hans näsduk kvar. Hon tog upp den, såg på den och lade den åter ifrån sig; den hade ingen parfym och det behagade henne. Hon tänkte på Stefan..... det behärskade och dock heta uttrycket i hans ögon..... och hon tänkte på hans mor, den lilla tunna jäktade varelsen med sina flygande rörelser och sin underliga stämma. Liknade hon inte en lysande och dock utsvulten fågel?..... Hon var rik och hon strödde pengar omkring sig på de mest absurda företag, rånades av alla möjliga lycksökare, uppfinnare och jobbare som förespeglade henne utomordentliga affärer och som roade henne för ögonblicket, satte hennes fantasi i rörelse och brakte henne något nytt till livs. Hon mindes icke ens deras namn, kallade dem vid öknamn och härmade dem när de gått med hennes pengar..... Vad säger hon väl till sin son, när de äro ensamma?..... kanske aldrig någonting, kanske: Stefan, i dag har jag förlorat tjugutusen-francs, det är förfärligt, men jag vill gärna förlora femtiotusen om jag bara slipper se en enda människa. Gå nu, gå, låt mig vara ensam! — Ty det fanns dagar då hon slöt in sig i sitt rum och icke talade ett ord till någon, endast gick fram och åter, fram och åter och rökte utan avbrott. Allt detta hade Janina hört av sin faster och denna visste det genom abbén som mer än en gång fått hålla fru Sienkowska sällskap, stillatigande hela dagar, då ångesten att vara allena åter blivit för stark.

Detta var Stefans moder.

Janina tryckte händerna mot bröstet. Stefan — vad var det dock med honom? Hans ögon som inte släppte henne..... Hur underligt hon rördes av medkänsla — ömhet.....

Och plötsligt fladdrade ett minne genom hennes tankar:

Det var en ung italienare som hon träffat för ett par år sedan, och han hade förälskat sig i henne, ja han hade förälskat sig redan första gången han såg henne, och han hade begagnat första stund då de blivit ensamma, för att säga henne det. Han hade tagit av sin hatt och vördsamt hållit den i handen medan han talade till henne. Jag älskar er hade han sagt, allt annat är mig likgiltigt, och jag frågar er om ni vill bli min hustru? — Förundrad hade hon sett på honom: hans ansikte var allvarligt, hans mörka ögon voro oavvänt fästa på hennes, men han var eljest helt lugn, helt naturlig. Men ni känner mig ej, hade hon svarat. — Jag älskar er. — Men jag älskar icke, sade hon. — Ni ska en dag göra det, jag ska vinna er, jag ska leva för er, jag ska tillbedja er så som de mina tillbedja madonnan och en dag ska ni röras och älska mig tillbaka. — Ja, sade hon, men jag blir skild **från mina** närmaste, jag blir knuten **till förhållanden** om vilka jag ingenting känner. — Också detta ska ni en dag upphöra att tänka på, svarade han. En dag ska ni få något som kommer er att glömma allt annat. — Och vad skulle det vara? — Ett litet barn, sade han.

Ett litet barn.

Hur enkelt han sagt det. För de orden mindes hon honom.....

— Jag släcker nu, Janina, sade fastern. Godnatt, min flicka.

— Godnatt, lilla faster.

Janina gick då in i sin fars rum. Han satt ännu vid sin lampa med grön skärm och lyssnade till abbén, vilken dröjt kvar som han ofta brukade göra. De båda herrarna valde då ut ett par långa kuriösa pipor ur grevens samling och rökte ut dem under förtroligt samtal. I abbéns skrumpna hand lågo några hopvikta sedlar.

— Ni skulle göra dem en stor glädje med att besöka dem, hackade han fram. De äro utmärkta människor, inte ens deras stora nöd har gjort dem bittra. Gumman förlorade sin man vid Kraslaw 63, han blev ännu till hälften levande begraven med en hop andra. De voro inte så noga på det, ryssarna, när det gällde insurgenterna. Graven var redan halvt igenskottad och man kunde ännu se hans stackars hand röra sig och gripa i luften..... Å, Gud förskingre och förgore dem, de ogärningsmännen! Men deras stund ska också komma, och han reste sig hotande, med heta röda ögon.....

Då han snart därefter gått, frågade Janina:

— Vem talade abbén om?

— Om en fattig polsk familj här, som jag gärna vill hjälpa. Jag ska ta reda på dem, jag gav nu vad jag kunde. Min lilla flicka, tillade han, och han drog hennes huvud intill sig: vi kommer kanske att lämna Paris förr än jag från början tänkte mig det. Det blir i alla fall ganska dyrbart att bo här. Blir du mycket ledsen, barn?

— Nej, kära pappa.

— Kanske far vi då redan inom en vecka? Vad säger du? Vi har ju ingenting att vänta på.

— Nej vi kan gott fara när du vill, pappa..... Och hon strök smeksamt med handen över hans gamla svarta rock.

VÄGEN HEM

Den breda kejserliga landsvägen går genom ryska, fordom polska Litthauen. Den är vit av sanden som blivit allt finare och mjukare under den sista långa torkan. Björkarna som tack vare en gammal förordning stå planterade på om e sidor om vägen äro torra och sloka under ett grävitt dammlager, och själva luften synes tung av solrök och av stoft som knappast rörs upp av en eller annan vindfläkt.

Runt omkring breda sig åkrar och ängar milsvit hän. Mot horisonten tecknar sig skog som en mörk strimma. På fälten vänta skördarna lien och på betesmarkerna gå böndernas hjordar sömnigt vall, nötkreatur, får och svartsbörstiga svin om vartannat, emellanåt en sävlig flock gäss.

På vägen hörs klangen av klockor och en vagn rullar fram, dragen av tre små hästar i bredd. Postskjutskarlen som kör manar fram dem med visslingar och tilltal, ibland höjer han sin korta piska av flätade säljkvistar och låter den långa tjärade snärten vina några varv över deras ryggar för att till slut åstadkomma en skottskarp klatsch. Men emellanåt dåsar han också själv till, hans skäggiga kr tiga ansikte faller ned mot brös..., mot den grova grå linneskjortan, och djuren förfalla åter till en liknöjd lunk.

Den resande som sitter bredvid honom i vagnen visar dock ingen otålighet.

Hans blick följer slättens vida, slösande linjer. Här en sluttning likt en våg av marken, där en bred sänkning i vars botten kanske flyter en liten å. Ibland rullar vagnen genom en by. Grå ligga stugornas gavlar med små fyrrutiga fönster utåt vägen. Barnen som lekt i dammet mitt på bygatan springa upp och skynda undan på snabba, bara fötter; en hund rusar väckt upp och glävser några ilskna tag, så masar han sig åter ett par steg undan ur den värsta hettan och somnar igen. Några kvinnor blicka efter vagnen, eljest syns knappt något folk; de flesta karlarna äro ute i arbete.

Vidare går färden den långa raka vägen fram. För var verst står en svart- och vitmålad stolpe rest. Det är som en dröm, ideligen detsamma: björkarnas rader och slätten på ömse sidor om dem; emellanåt en sandig backe med några smala, raka tallar som apatiskt vaja för den smula vind deras torra kronor förmått fånga; så de sovande byarna, alla lika, fattiga, grå..... Den resande hör det enformiga pinglandet från hästarnas klockor, han sluter ögonen.

Vägen hem, tänker han.

Stefan Sienkowski är på väg hem till sin faders gård där han är född.

Han har nu åkt i tre eller fyra timmar. I en större by har han redan en gång bytt om hästar, han åker med postskjuts och han är ännu icke väntad till Bjala på ett par dagar. Han har endast telegraferat; jag kommer endera dagen, och han fröjdar sig åt att återse sitt barndomshem ovântat, likt en främling. Vad han minns av det vill han ska möta honom ensam.

Han är trött av den långa resan direkt från Paris, han tänker på den, han tänker på de senast förflutna månaderna. Han lutar sig tillbaka i vagnen, vid hans rörelse vaknar skjutskarlen till, svingar sin lilla piska och börjar åter vissla och tala till hästarna.

— När är vi framme? frågar Stefan.

— Snart, snart.

Men det har Stefan redan lärt sig, att snart här i landet är ett tänjbart begrepp; han ler och försjunker åter i tankar.

I hans ficka ligger ett brev, Janinas brev. Det är detta han tänker på och på den långa tid som förflutit sedan han såg henne sist.

Två gånger hade de träffats: på middagen i hans hem och så den onsdagsaftonen hos Zabiélows. Några dagar därefter hade han ånyo sökt henne och hotellets portier hade då meddelat honom att greven med familj redan lämnat Paris..... Han hade sett stint på karlen, en liten apfysionomi i bruna kläder — det är ju omöjligt, sade han. Men den andre stirrade tillbaka och visste sitt påstående vara fullkomligt sanningsenligt.

Han hade kommit ut på gatan igen. Allt minns han tydligt. Det hade förefallit honom att han lika väl kunde fallit, som om någon givit honom en ordentlig knuff för bröstet och han i häpenheten ej kommit sig för med att genast slå igen. Han ko mut på gatan och kändes dess lukt av ost, flottyr och grönsaker..... Det var en gammal smal gata, ehuru endast ett par minuters väg till finare trafikleder. Små butiker skyltade med sina varor ända ut på trottoaren..... Han blickade upp mot hotellets fasadfönster i en instinktivt sökande rörelse; det var ett gammalt hus och dess ännu vackra inre gård med ett par sparade stora kastanjeträd antydde att det hade goda anor. Mitt på den smala trottoaren hade två svarthåriga kvinnor utan huvudbonad stått, och de talade om något köp varvid de måtte blivit lurade, ty de voro upprörda. Stefan gick ner på körbanan för att komma om den, men i detsamma hejdade han sig, vände om och gick i stället tillbaka in i hotellets vestibul för att begära greve Zabiélows adress. Han fick den och skrev upp den, medan ett tjockt snört fruntimmer visade sig i en dörr och synade honom.

Sedan hade ännu några dagar förflutit och han tänkte icke på annat än Janina. Han hade fått hennes adress, men vad skulle han väl skriva till henne? Kunde han inte helt enkelt skriva och tala om att han sökt henne, att han gärna velat råka henne, fråga henne varför de så snart lämnat Paris?..... Hon får brevet, tänkte han, hon läser det och säger till sig själv: den stackars dåren, så förälskad är han alltså!..... Det blir alltihop. Hon svarar emellertid i sinom tid, pratar litet av varje, om fadern, om fastern med den knipslunga minen, hon sänder honom genom Europa en liten fyrkantig papperslapp över vilken hennes händer strukit— och återigen är detta allt. Hon lämnar inte ut något av sig själv. Vanmäktigt krama hans fingrar den vita pappersfyrkanten, hon lockar honom — och håller honom dock på avstånd.

Ja, hon lockar honom. Han tvivlar icke på det. Hon måste ha märkt något av hans tankar onsdagsaftonen på hotellet, han hade bestämt talat egendomligt, affekterat, förvirrat — inte på sitt vanliga sätt i alla fall. Nu är det ju så att han sällan talar med en kvinna om hon inte särskilt intresserar honom — intresserar? vad betyder det då att en kvinna intresserar en man? Därom kan väl inte vara mer än ett tal!..... Och han tänker nu på alla de kvinnor som en gång besatt hans fantasi. Han känner den vanliga gången av stegrad nyfikenhet, intresse, åtrå från hans sida, närmandet steg för steg, de tusen finterna..... och sedan gången tillbaka, då det ej längre tjänar något till att säga alla de vackra orde nsom endast äro genomskådade, mer eller mindre fiffiga varianter av den antagna dialogen för älskande! Man upphör att tala och kysses endast, tills man ej kysses mer utan vänder sig bort, alltför litet vänner att årligt kunna säga varandra: det är slut, tack..... I stället anklagar man varandra för nya sår man fått och erfar dock ännu bitterhet vid tanken på att en annan kunde vinna det hjärta man försmår — tills slutligen den tid kommer, fort nog ibland, då man endast liknöjt säger sig: var det verkligen möjligt?....

Men allt detta har intet med Janina att göra. Och skulle så också vara, vet Stefan samtidigt att all hans skepticism aldrig ett ögonblick kunde hindra honom från att begå en dårskap. Han vet att även den kortaste lycka är värd de största offer för den som inte förstår att räkna och spara..... Och när han intalar sig själv: jag träffar henne ju i sommar, reser sgi dock en obändig lust inom honom, ett rop: nej, varför skulle jag nöja mig med att vänta till dess? vem vet vad som kan hända under tiden?..... I dag, i morgon träffar hon en ung man — och hon anar ju inte att Stefan tänker på henne, hon har glömt honom, naturligtvis har hon glömt honom, det har ju icke fallit ett ord av betydelse emellan dem..... Alltså träffar hon en annan — och kanske är hon inte ens nu fri!..... Jo, jo, hon är fri — något han minns i hela hennes hållning säger honom att hon ännu är helt sin egen och icke beredd att så snarrt giva bort sig..... Detta lugnar honom, men i nästa stund har han glömt det igen.

För honom är hon fri, det är allt, för var dag som går släpper han henne mera ur sina händer, det är det enda han vet.

Så säger han då en morgon till sin mor att han är beslutet skriva till Janina och fråga henne om hon vill bli hans hustru.

Han mins tydligt modern vid detta tillfälle. Det var vid tebordet om morgonen. Med vänstra handen höll hon just uppe den högra ärmens långa spetsar, emedan hon sträcker sig efter något på duken; han mins hennes hejdade rörelse då hon ser upp och börjar betrakta honom. Således? säger hon, och hon upprepar med sin mokanta röst vad han sagt och ser åter på honom under tystnad.

Hon är klok. Icke ett ord faller om att han ju qnappast känner den unga flickan eller dylikt. Hon griper definitivt brödskivan som hon ville ha och dömer till slut:

— Nåja, min son, gifter du dig med henne så får du en hustru, som rår på dig. Men, tillägger hon, sådant går kanske i arv; det var just detsamma med din far!

Därpå fanns ingen replik att ge. Stefan reste sig och gick några steg fram och tillbaka i rummet..... Egendomligt nog berörde moderns ord honom nästan lyckligt..... Ja, han höll av att Janina var stark, självständig, icke av dessa kvinnor som på förhand tyckas beredvilliga att underkasta sig vad som helst. Och samtidigt längtade han efter att vinna henne, besegra henne — ja, besegra henne, tvinga det kalla draget från hennes ansikte, det alltför viljestarka leendet från hennes läppar..... Hennes lilla raka nacke skulle han kyssa tills den böjde sig under hans kyss och hon gled intill honom i full och lycklig hängivenhet. Åter och igen kommer denna bild för honom; han håller henne i sin famn och hennes ansikte är blekt och allvarligt av lycka.....

Modern har suttit och observerat honom och hon småskrattar.

Samma dag skrev han till Janina. Han bad att få uppsöka henne där hon befann sig och att till hennes far få förnya anhållan om hennes hand. Efter ungefär en vecka kom hennes svar.

Stefan Sienkowski, skrev hon, jag börjar inte mitt brev med att säga att era rader kommo som en stor överraskning och att de berett mig mycket att grubbla över, eller något sådant. Ert brev har jag fått, helt enkelt, och jag vill säga er att när vi sist skildes, föreföll det mig inte osannolikt att ni skulle kunna komma att hålla av mig. Ni ser att jag är ärlig från början, och det ska jag nu också vara emot er. Ni ska inte därför tro att jag alltid är lika ärlig eller att detta på något vis är en livsbetingelse för mig — tvärtom gjorde ni orätt i att bygga något förhållande till mig på den grunden. Men just nu, när ni är långt ifrån mig och ert allvarliga brev ligger framför mig, medan jag skriver de ord som kanske skola bestämma hela mitt öde, vill jag låta alla fraser falla.

När vi råkades på middagen hos er mor, visste jag det förut. Medan jag klädde mig tänkte jag på det, och jag valde med flit min enklaste klänning och den kamning som mest skulle påminna om tiden då jag var en liten flicka med nästan kortklippt hår..... När jag hälsade på er, såg jag genast att sammanträffandet för er var oväntat och att ni drog er mig till minnes. Ni iakttog mig, och med flit undvek jag under middagen att se på er. Jag tyckte mig säkert veta att ni i alla fall under aftonens lopp skulle söka upp mig..... Men litet senare föll det mig dock in att jag själv i stället skulle vara den som först närmade mig. Jag var inte viss om att detta skulle behaga er, men att det däremot skulle intressera er trodde jag mig förstå. Det har alltid synts mig äga mer lockelse att intressera en människa än att behaga henne..... Nåväl, nu kan ni göra era reflexioner över min beräkning eller mitt koketteri, hur ni vill kalla det. Men ni vet nog att de flesta kvinnor gå till väga ungefär på samma sätt, ehuru få begripa det själva. För övrigt, jag urskuldar mig på intet vis!

Vad jag själv kände gentemot er tror jag vara detta: en viss sentimentalitet vid minnet av min barndoms svärmeri, en viss nyfikenhet (detta också emedan ni är poet och skrivit åtminstone några saker som jag höll av) och slutligen en viss lust efter något nytt, något som möjligen skulle kunna rubriceras under frågan: vad ska det bli av?..... Och därtill ett allmänt gott humör som ännu inte var borta när jag på aftonen kom hem. Jag kände mig lycklig och gav min fantasi fritt spel. Det var då som det för första gången föll mig in att ni skulle vara ett utmärkt parti för mig.

Stefan, jag säger med avsikt: ett utmärkt parti. Ni vet, att vi äro tämligen fattiga, och när pappa dör och det understöd han åtnjuter faller ifrån, bli vi ännu fattigare. Tanken på att jag ska bli väl gift släpper aldrig min faster och hon talar ofta om det. Ni kan förstå att ni i hennes ögon var synnerligen lämplig och att jag inte gick fri från uppmuntrande antydningar. Jag tänkte också rätt mycket på er de första dagarna, men sedan mindre; andra ting kommo också emellan, och ni hade knappt längre någon betydelse för mig då vi andra gången åter sågo varandra. (Forts.)

Glöm ej att förnya Eder prenumeration på Svenska Canada-Tidningen!

En appell till kvinliga arbetare

På grund av den ökade skördearealen i år och den ovanliga bristen på kvinnlig hjälp på farmar, står provinsen inför ett allvarligt problem, då det gäller att skaffa

Kvinnlig hjälp

Farm- eller stadshem, där det finnes överflöd på kvinlig hjälp, vare sig döttrar eller jungfrur, böra övertala dylika att skaffa arbete på farm, där bristen på kvinlig hjälp är akut

Årets veteskörd måste snabbt bergas, tröskas och skeppas. För att göra detta måste flere män anställas på varje farm än vanligt, men för kortare tid. Anställandet av män skall resultera i

ökat arbete

för den redan överarbetade farmarkvinnan. Det är därför nödvändigt att kvinnor lika väl som män acceptera farmarbete. Faktiskt måste varje man och kvinna, som kan så göra, i år gå ut på farm.

De, som icke redan ha platser böra tillskriva

THE BUREAU OF LABOUR
DEPARTMENT OF AGRICULTURE
Regina, Sask.

OFFENTLIG VARNING

Alla fakta peka mot en allvarlig kolbrist i västern nästa vinter.

Ni kanske icke blir i stånd att köpa något slags kol till något pris nästa vinter. Eller får ni i bästa fall genom drastiska regler tillåtelse att köpa små kvantiteter åt gången.

Idag arbetas knappast i gruvorna. Arbetarfrågan är allvarlig. Då veten börjar fraktas, kommer varje tillgänglig vagn att användas, och veten får företräde framför allt annat.

Rädda er själv. Beställ kol nu.

Om folk vilja beställa sin vinterkol nu, skall det rädda situationen. Gruvorna skola börja arbeta. Järnvägarna skola leverera kolen under sommaren och en kolbrist skall undvikas. Snabb handling är nödvändig. Det är en allvarlig fara.

Lägg in en cord av ved på eder bakgård i reserv. Det är bättre än att vara utan bränsle nästa vinter.

Thos. M. Molloy
Bränsleadministratör för provinsen Saskatchewan

FÖR HANDLANDENA. Ni måste enligt lag skaffa license från bränsleadministratören för att sälja kol.

DEN HAR KOMMIT!
IDOG

Organ för Canadas Skandinaviska Storloge av I. O. G. T.

Utkommer en gång i månaden åttasidig, tryckt på fint glättat papper.

Den kostar endast 75 cents per år. Kommer att innehålla de bästa möjliga uppsatser i ideella och sociala frågor.

Redaktionen har satt sig i förbindelse med de allra bästa pennor på dessa områden för att försäkra sig om deras bidrag.

IDOG skall ej bli ett ensidigt ordensorggan endast.
IDOG skall bli väckande och upplyftande.
IDOG bör därför finnas i varje hem i Svensk-Canada.
Vårt folk är ej längre ett sovande folk.
Nej, ty IDOG har kommit.
Insänd eder prenumeration til

IDOGS expedition
72 Boyle Street, Winnipeg, Man., Canada
Alfr. Egnell

Hudar **Pälsverk** Ull

Om ni önskar snabb betalning för och största förtjänsten på edra pälsverk, hudar, ull etc., skeppa dem till

Frank Massin

Efterskrif priser och fraktsedlar.

BRANDON, - - , - - MAN.

För den Bästa Behandling

samt skicklig och samvetsgrann Läkarehjälp rådfråga Dr. Leigh.

Dr. Leigh har gjort **Nerv-, Blod- och Kroniska Sjukdomar** till specialitet och har under sin 25-åriga praktik i Chicago behandlat och botat hvarje tänkbar form af dessa sjukdomar hos män och han har gjort sig berömd för sina kurer af de allra svåraste kroniska sjukdomsfall.

Behandlar pålitligt och framgångsfullt **Nervös Svaghet, Hud- och Blod-Sjukdomar, Katarr, Dyspepsi, Reumatism** och alla sjukdomar i **Bröst, Lefver, Njurar, Blåsa, Mage, Uringångarne** och andra organ. Snart sagdt alla sjukdomar hos män behandlas och botas säkert och varaktigt enligt den mest framskridna och framgångsfulla behandlingsmetod och de bästa och verksammaste mediciner. **Ni kan lita på redbar och skicklig behandling** samt **de bästa mediciner och behandlingssätt.** Mitt arvode är så rimligt, att alla kunna draga nytta af min hjälp. All korrespondens på svenska och anseedd som privat. Mediciner sändas öfverallt.

Rådfrågning, personligen, genom bref eller fråglista, **är alldeles kostnadsfritt.**

Värdefull Läkarebok Fritt

"GODA RÅD" den berömda **svenska boken,** som Dr. Leigh skrifvit och som behandlar de flesta **sjukdomar hos män, och deras följder samt äktenskapet,** etc., borde läsas af män i alla åldrar. Boken, jämte fråglista, **sändes alldeles gratis och portofritt i slutet omslag till alla,** som insända namn och **adress till**

DR. L. K. LEIGH, 177 No. State St., B 14, Chicago, Ill.

Kontorstid: Hvardagar 10-4: Söndagar 10-1. Måndags-, Onsdags- och Lördagsaftnar till 8.

För kvinnors sjukdomar.

Dr. Martel's kvinnopiller ha blivit beställda av läkare och säljas av pålitliga apotekare över allt för över tet fjärdedels århundrade. Tag intet substitut.

STARK UNGDOM

för arbete på litet mejeri i utkanten av staden. Ingen mjölkning. Alla bekvämligheter. Stadig vinteranställning för ärlig person.

Tel. West 143. 273 Whytewold Road.